

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

احمد ضیا فاضل بیگی

۶ اکتوبر ۲۰۰۸

به مناسبت هفتم اکتوبر ۲۰۰۱ روز تجاوز امریکا بر افغانستان

هفتم اکتوبر مصادف است با روز تجاوز امریکا بر حریم مقدس افغانستان و آغاز جنگی که طی آن ظاهراً طالبان سرنگون شدند ولی مردم افغانستان از شر و فتنه طالبان، جنگسالاران و جنایتکاران نه تنها فارغ نگردیدند، بلکه در منجلا ب ستم آنها، به اضافه ستم استعمار، فرو تر رفتند. امپریالیزم امریکا که برای فریب مردم دهل دیموکراسی، حقوق بشر، صلح و پیشرفت اقتصادی را به صدا در آورده بود، از همان آغاز کار کوشید تا بخش گسترده ای از جنایتکاران، جنگسالاران و وطنفروشان را، بخصوص آنهایی را که در ائتلاف شمال جمع شده اند و از هیچ نوع ظلم و تعدی بر جان و مال مردم افغانستان دریغ نکرده بودند، بر شانه های مردم رنجیده و حرمان کشیده ما سوار کند. مردم به چشم سر دیدند که امریکا چه طور جنایتکارانی چون ملا ربانی، ملا سیاف، ملا قانونی، ملا محقق، ملا صبغت الله، ملا خلیلی، ملا فهیم، ملا اسماعیل و دیگران را که افغانستان، مخصوصاً کابل را ویران و باشندگان این شهر را قتل عام کرده بودند، در لویه جرگه ها، کمیسیونهای تدوین قانون اساسی، ولسی جرگه و مشرانو جرگه و حکومت در دولت دستنشانده جا بجا کرد تا بار دیگر سرنوشت این ملت را به بازی بگیرند.

چون مردم این جنایتکاران ریشکی را، نسبت خیانت و ظلمی که در حق مردم کرده بودند، از سابق می شناختند، امریکا کوشید تا چند خیانتکار و ملای بدون ریش را که از قبل در آغوش خود پروریده بود، مانند مولوی دادفر رنگین سپینا، داملا اعظم داد فر، آیت الله جلیل شمس و چند ملای دگر را بر این خیل کرگسان بیافزاید تا مگر رنگ ظاهری جنایت خیره گردد. این ملا های بدون ریش در فریب مردم نقش موثری ایفاء کردند، چنانکه چندی قبل عده ای از این خیانت پیشگان به نام بزرگداشت از افکار مرد آزاده ای یعنی محمود طرزی که همه عمر را صرف حصول و صیانت از آزادی کشور نمود، افکار او را به بازی گرفتند تا بر ساطور جلا د بوسه زنند و افکار آزادیخواهانه او را به دربار زر و زور خم نمایند. این ملا های بدون ریش فراموش می کنند که همین همقطاران ریشدار شان با همکاری با استعمار انگلیس، دولت امانی را که محمود طرزی از جمله بنیانگذاران آن به حساب می رود، سرنگون کردند.

همچنان مولوی دادفر سپینا به حکم بادران انگلیسی و امریکایی اش چندی قبل به سفارت های افغانی احکام فرستاد که از بزرگداشت روز استقلال کشور صرف نظر نمایند و در عوض از درگذشت جنگ سالاری مشهور به "مسعود" تجلیل به عمل بیاورند. زهی خیانت! خجسته ترین روز زندگی محمود طرزی روز حصول استقلال کشور از استعمار انگلیس است که طرزی عمری برای حصول آن مبارزه کرد و برای پیشرفت و عمران افغانستان زحمت زیاد کشیده بود. این روز نقطه عطف در زندگی او و مردم آزادی دوست کشور محسوب می گردد. لکن مولوی داد فر سپینا استشهاد کرد که از مرگ یک جنگسالار که خرابه های غرب کابل هنوز شاهد ویرانگری اوست، تجلیل به عمل آورند و روز حصول استقلال را به گل روی انگلیس ها اندرغب بگذرانند. طرزی همه عمر فریاد آزادیخواهی سر داد و از خلق های دربند در سراسر جهان مخصوصاً مردمان آسیا خواست تا زنجیر های وابستگی را بگسلانند. ولی مولوی دادفر سپینا که اینک به ریا افکار طرزی را به منظور جعلسازی می کاود گفته است که: "قرن ۲۱ قرن وابستگی هاست."

وطنداران ارجمند! چنانکه تجارب و واقعیات هفت سال گذشته نشان داد، اهداف استعمار در افغانستان نفی استقلال و حاکمیت سیاسی، حفظ دولت دستنشانده، ادغام حزب اسلامی، طالبان و خلقی ها و پرچمی ها در این دولت پوشالی، اعمار پایگاه های نظامی، غارت منابع مواد خام، محاصره و احتمالاً حمله بر ایران، عقب زدن روسیه از منابع انرژی آسیای میانه، جلوگیری از سیاست توسعه جویی چین، نظارت بر اوضاع هند و پاکستان و همکاری و کمک با پاکستان، صدور اسلام سیاسی و تروریسم به روسیه و چین و غیره می باشد. لذا انتظار استقرار امنیت و صلح، تأمین حقوق بشر،

دیموکراسی و پیشرفت اقتصادی افغانستان از به اصطلاح جامعه جهانی، یا در واقع متجاوزین بر هست و بود کشور ما، خوابیست که در خیال وطنفروشان حرفوی و مغز های بیمار خطور می کند. تجارب هفت سال گذشته واقعیت های ذیل را به عنوان مشت نمودی از خروار جلیتر ساخت :

- امریکا و ناتو، به استثنای عده قلیلی، همه جنایتکاران و وطنفروشان را در ترکیب دولت دستنشانده افغانستان، اعم از حکومت، ولسی و مشرانو جرگه، مراکز ولایات و نهاد های دولتی جابجا کرده تا با متجاوزین در قتل و طنداران خود و ویرانی افغانستان همکاری کنند. عنقریب، برای بهبود محصله کار، به دو چهره کثیف دیگر یعنی طالبان و حزب اسلامی حکمتیار نقش بیشتری داده می شود.
- بی امنیتی، که امریکا و ناتو به کمک طالبان و دولت دستنشانده آنرا توسعه می دهند، همه روزه از هموطنان رنجیده ما قربانی می گیرد و مملکت را پیوسته ویران می کند. در واقع امریکا، ناتو و دولت دستنشانده از یک طرف و طالبان و حزب اسلامی حکمتیار به اضافه ایتلاف شمال از جانب دیگر کمر به قتل مردم افغانستان بسته اند.
- جنایتکاران و جنگسالاران که خون هزاران انسان را بگردن دارند، به پشتگر می متجاوزین نه تنها فارغبال چکر می زنند، بلکه هنوز هم به ظلم و ستم و تجاوز به جان و مال مردم و نقض حقوق بشر ادامه می دهند. ثروتهای ملی، زمینهای ملکیت عامه، آثار تاریخی، منابع معدنی و غیره با توافق دولت دستنشانده و استشاره متجاوزین چور و چپاول می شوند. زندانهای پیدا و پنهان متجاوزین و جنگسالاران از افغانها پر گردیده. تجاوز بر اطفال عادی شده و قتل بی گناهان کمتر وجدان افغانها را تکان می دهد، چنانکه قتل عام مردم عزیز آباد شیندند توسط امریکاییها عکس العمل خفیف در قبال داشت.
- افغانستان به کمک امریکا و ناتو به بزرگترین کشور تولید کننده مواد مخدر تبدیل گردیده که عایدات این مواد ناروا در جیب امریکا و انگلستان و جنایتکاران داخلی به شمول طالبان میرود و نام سبکی آن به پای مردم بی گناه افغانستان گذاشته می شود.
- ارتشا و فساد همه تار و پود دولت دستنشانده را به خود پیچانیده و به جامعه افغانی نیز سرایت کرده است.
- از بازسازی دروغین خبری نیست. پول های بازسازی که ذمت مردم افغانستان اند، در جیب صاحبان ان جی او ها، غارتگران داخلی و خیانتکاران داخلی می ریزد.
- قرار اطلاع مؤسسه ملل متحد حدود هفت ملیون افغان گرسنگی می کشند که با آمدن زمستان با خطر مرگ مواجه اند. در سال ۲۰۰۷ بیشتر از ۱۷۰۰ نفر از سرما هلاک شدند، همچنانیکه صد های دیگر در دره صوف، سمنگان، تخار و غور از گرسنگی جان دادند. از یادآوری سایر آلام و مصایب صرف نظر می گردد، زیرا خوانندگان خواهنده خود می دانند که سر این نخ بسیار دراز است.
- این است سیمای واقعی آن بهشت موعود یکه متجاوزین در اکتوبر ۲۰۰۱ به مردم افغانستان از آن سخن می گفتند. و اما مردم افغانستان همان طوریکه فریب انگلیسها و روسها را نخوردند، اینک طلسم ناتو و امریکا را نیز شکستاده اند. به همان روالی که نیاکان ما در سه جنگ متوالی پوز استعمار انگلیس را به خاک ساییدند و از استقلال کشور خویش دفاع کردند و بار دیگر در بدل ایثار خون یک و نیم ملیون انسان این سرزمین در محراب آزادی و با تحمل تخریب خانه و کاشانه شان بعد از یک دهه جنگ به تاریخ ۱۵ فیروری ۱۹۸۹ آخرین عسکر تزاری را نیز از سرزمین شان بیرون ریختند. اینک، این مردم غیور سرشت بیگانه نا پذیری خود را بار دیگر در کوره آزمون انداخته اند تا باز هم موفق آیند. پورتال افغانستان آزاد - آزاد افغانستان سخت بدین باور است که تجاوز محکوم به شکست است و مردم درد کشیده افغانستان بار دیگر سر فرازان از این کوره بدر می آیند و بر مقدرات خویشان حاکم می گردند. این حکم تاریخ است و هیچ کسی را یارای ایستادگی در برابر حکم تاریخ نیست، تاریخی که بار دیگر بر تارک مردمان رنج کشیده و عذاب دیده ولی سلحشور و تسلیم نا پذیر این مرز و بوم تاجی از هستی و آزادی می گذارد و ننگ ابدی را در پیشانی وطنفروشان حک می کند. تاریخی که بر اعتقاد مردم افغانستان که "در دنیا یک نعمت وجود دارد که آزادیست" بار دگر صحه می گذارد.
- آری ! پورتال افغانستان آزاد - آزاد افغانستان، بر خلاف افکار مولوی دادفر سپینتا وزیر خارجه دولت دستنشانده افغانستان که برای خوش خدمتی به بادرانش گفته است که : "قرن ۲۱ قرن وابستگی هاست"، به این باور است که این قرن، قرن وارسنگی هاست. وارسنگی از استعمار و ایادی آن، وارسنگی از استبداد، وارسنگی از تجاوز و وارسنگی از هزاران بند دیگر که انسان و ارسته برای شکستن اش مبارزه می کند. به گفته شاعر:

از وسوسه راه دل شود باز نشد نا رفته به میخانه کس استاد نشد
شرمندگی هردو جهان خواهد برد هر کس که در این زمانه آزاد نشد

مرگ بر جنگ افروزان خارجی و داخلی!
زنده و جاوید باد آزادی !